

Det kongelige danske geografiske Selskab.

I det andet Møde gav Hr. A. Larsen, der som Korrespondent for London illustrated news havde rejst for at opsøge Levninger af Jeannette-Expeditionen,

en Skildring af sin Rejse igennem Sibirien samt om Fundet af Jeannette-Expeditionen.

De danske Hav-Fiskerier,

af A. Feddersen.

V.

Fiskeværdige Arter.

De Fiskearter, som have deres Hjem i vore Vande, som udklækkes i dem og formere sig i dem, have naturligvis en langt større Vigtighed, end de Arter, vi have nævnt som tilfældige Gjæster. Men hvor mærkeligt det maaske end vil falde den med Forholdene ukjendte, er der dog af virkelige *fiskeværdige Arter* ikke flere end af de tilfældige besøgende, og af vore egentlige danske Fiske udgjøre de altsaa kun lidt over en Tredjedel. Af disse fiskeværdige Arter ere atter kun 12 Maalet for større Fiskerier, og kun 5 af disse fremkalde betydeligere Fiskerier, nemlig Aal, Sild, Torsk, Rødspætte og Kuller. Fiske, som baade ere udmærkede ved Individernes Kjødrigdom og Talrighed, ere selvfølgelig særlig tillokkende for Fiskeren; men naar den ringere Kjødmasse opvejes ved Talrighed, faa ogsaa Fiske af den Slags stor Vigtighed; dette gjælder særlig for Sild og Aal, der udgjøre Æmner for vore mest indbringende Fiskerier. De *ikke* fiskeværdige Arter kunne i mange Tilfælde afgive en god og sund Føde; men i Almindelighed bruges de ikke af Fiskeren, fordi han enten ikke kjender dem, ringeagter dem eller endog har Modbydelighed for dem, og de ere heller ikke altid saa talrige eller saa store, at Fiskeriet efter dem kan lønne sig; flere af dem kunne dog være Maalet for Fangst, fordi de tjene til Agn paa Fiskekrogene, saa som Tobisen, og en stor Del af dem, om ikke alle, gavne indirekte Fiskeriet som Næring for de fiskeværdige Arter. Ingen dansk Fisk har giftigt Kjød.

Til vore fiskeværdige Havfiske kan regnes: Sild, Aal, Torsk, Rødspætte, Kuller, Makrel, Lax, Hornfisk, Helleflynder, Pighvarre og Tunge; ret vigtige ere dog ogsaa Lange, Sletthvarre, Skrubbe, Gjedde, Brisling, Hvidling,

Haa, Skade, Aborre, Stør, Aalekvabbe og Stenbider. Mange af disse Fiskes Livsforhold ere af megen Vigtighed for Fangsten, og de frembyde desuden i andre Henseender saa stor almindelig Interesse, at de bør omtales lidt nærmere, saa meget heller som netop de geografiske og stedlige Forhold paa mange Maader afgjøre deres forskellige Værdi og Fangst. For Fiskeriet er det ingenlunde ligegyldigt, om man kjender til Livsforholdene hos de Fiske, som man vil fange, eller ikke; man kan tværtimod sige, at jo bedre Kjendskab man har til Fiskene, som skulle fanges, des bedre vil man kunne indrette Fangsten og sikre sig den. Der anvendes endnu i vore Dage kun altfor megen Tid, altfor mange Kræfter og altfor mange Penge paa Fiskefangst, fordi man hverken godt nok kjender Fiske, Have, Vejrforhold og meget andet, hvoraf Udbyttet afhænger. Den gamle Mening, at der er Fiske nok at tage af og at man kun behøver at gribe til for at øse Rigdomme op fra Havet burde for længe siden være forladt. Ligeledes er man ogsaa endnu altfor tilbøjelig til at ville prøve „Havets Lotteri“ uden at overveje Chancerne. Forhaabentlig kommer der dog snart en Tid, hvor man vil se sig nøjere for og tage adskillige Faktorer med i Regningen; en af disse er Kundskaben om Fiskenes Livsforhold.

Blandt alle Fiske, er der næppe nogen, der som *Silden* har spillet en Rolle i Menneskets Historie. Fra de tidligste Tider hører man den nævne, og hele Folkeferd give sig i Kast med dens Fangst, Krige føres for dens Skyld, Byer anlægges for Udbyttet af Fangsten og hele Egnes Befolkning gaar til Grunde, naar Sildefiskeriet tager af. De Tider, da Amsterdam byggedes paa Sildebøen, ere vel forbi; men endnu giver Sildefangsten en betydelig Indtægt for Lande, som Storbritannien, Hol-